

че ходи гола по голѣмия студъ и че трѣбва да ѝ се купи нѣкаква вълнена дрехица, а за това трѣбвали десетъ лева.

Като получи това писмо, Фантина се разтрепера и цѣлъ день го държа въ ржцѣтъ си. Вечеръта тя отиде въ единъ бръснарски дюкянъ, извади си гребена, а голѣмата ѝ коса се разлѣ по рамѣнѣтъ ѝ.

— Ей че хубава коса! се почуди бръснарътъ.

— Колко ми давате за нея? запита тя.

— Десетъ лева.

— Отрежете я.

Майката взе десетъ лева, купи една вълнена роклица и я прати на Тенардиерови.

Тази рокля много разсърди гостилничаритѣ, защото тѣ искаха пари, а не дрешка. Дадоха роклята на своето дѣте Епонина, а бѣдната Чучулига пакъ остана гола да трепери на студа. Фантина си каза: „на маминото дѣтенце сега е по-топло — мама го облѣче съ косата си“. На главата си тя носѣше дълбока шапка, съ която прикриваше липсата на косата си.

Като се мина нѣколко врѣме, Фантина получи отъ Тенардиерови пакъ писмо. Тя прочете: „Козета лежи болна отъ болестъта червенка, която върлува тука. Трѣбоватъ скъпи лѣкове. Това ни съсипва и ние не можемъ вече да харчимъ. Ако не ни изпратите 40 лева най-много въ една недѣля, дъщеря ви ще умре“.

На горката майка веднага причернѣ на очитѣ. Тя обожаваше своето дѣте. — Четиредесетъ лева ли? Че отдѣ да ги зема. Тѣ сж два наполеона! Ама че безмилостни хора!